

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. III. Exhibentur illorum annorum Paschales calculi Astronomici &
Cyclici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

CAPUT III.

Ostenditur Astronomicè & Cyclicè, quinam inter Æ. V. annos à vigesimo octavo ad trigesimum sextum elapsi congruè Servatoris morti dari queant.

Calculus plenilunii medii Martii Æ. V. anno vigesimo octavo bissext. Radix Epact. anno primo ineunte Epochæ communis Christianorum è tab. Hirii hor. 12 merid. Luteriæ est dier. 17. hor. 18. 22. m. 14. 6.

Ep. pro annis completis 27.	€	27.	7.	30.	41.
pro Febr. bissext.	-	0.	22.	31.	54.
summa harum Epactarum		46	0	24	49
Pleniluniorum revolut. tres	-	73	19	50	8
Plenilun. med. Martii	-	27	19	25	19

Si ad tempus ab Epactis designatum ex iisdem tab. putentur longitud. mediæ luminarium, sex præcisè signis ab invicem distitisse comperietur. Addo hic paradigma, ut in cæteris quoque lunis plen. si lubuerit, rei periculum fieri queat.

Ineunte Æ. V. solis locus medius	9	8	43	48	Lunæ	4	15	18	9	
motus medius annorum 27.	11	29	28	1		11	2	25	58	
pro Februario	-	1	28	9	11	1	27	24	26	
pro diebus 28. ob bissext.	0	27	35	53		0	8	56	21	
pro horis 19.	-	-	46	49		0	10	25	53	
pro minutis 25. 19.	-	-	-	1	1				13	55
Longit. solis media	0	4	44	43		6	4	44	42	

Distant proin medii luminarium motus ab invicem signis sex, adeoque tempore per epactas elicito celebratum plenilunium medium. Ubi notandum, Hirii tabulas ita esse concinatas, ut diei per epactas invento jugiter addenda sit unitas. Fuit ergo plenilunii medii dies vigesima octava Martii hora 19. 25. 19. Astronomica numeratione, at politica dies vigesima nona h. 7. 25. 19. ante meridiem Luteriæ

H 3

tia

tiæ Paris. t. m. at Jerosolymis loco 2. horis 34. 32. orientaliore cl. 29. 9 h. 59. m. 51. f

Quò Cyclicè idem plenilun. definiatur in forma Calendarii Juliani veteris, seu primitus à Julio Cæs. instituti, sciendum, quod alias insinuavi, aureos numeros noviluniorum indices, teste Petavio ita fuisse per dies mensum digestos, ut primæ Januarii competeret num. aur. I. decemnovendialis cycli primus. Calendarium hoc Nicænae Synodi tempore ab Ecclesia assumptum quidem, non tamen citra aliquam correctionem. Cùm enim, ut conlat, ex reformatione Gregoriana intra 312. & sesqui annos Julianos novilunia sedes suas integram diem prævertant, & Patres Concilii scirent diei primæ Januarii aureo num. I. à Julio Cæs. signatæ non respondere amplius lunas in cœlis novas, sed has diem unam & 5. circiter horas anticipare, anno siquidem trecentesimo vigesimo quinto, quo ipsi Nicææ erant congregati corrente aureo num. I. Novilunium non in Calendas Januarias, sed in 3. Calend. Jan. incurrit, seu in diem 30. Decembris anni 324. Æ. V. hora circiter septima ante meridiem, idcirco eidem diei primæ anni Æ. V. 325. loco num. aur. I. substituere aur. n. III. reliquis numeris octodecim per anni dies methodo Juliana aptè distributis. Vi hujus emendationis factum, ut prædicto anno 325. congrueret aureus n. III. adeoque anno primæ Æ. V. II.

Hinc autem sequitur, obtineri aureum hunc num. noviluniorum indicem in calendario veteri Julii Cæs. facta anni Juliani dati per totum cyclum seu XIX. divisione, erit enim residuum divisionis num. aureus quæsitus, vel si nil super sit ipse decimus nonus N. aur. illi anno quadrabit. Cujus rei est liquida ratio, cùm, ut supra dictum primo anno Juliano assignatus sit Noviluniorum index num. aureus I. In calendario autem emendato quoad noviluniorum indices per Synodum Nicænam numeri aurei quovis Æ. V. anno habentur, si isti unitate adjecta rursus fiat per XIX. divisio, residuum namque operationis exhibebit petitum numerum aureum. Ratio iterum clara, quia ex ordinatione sacrosanctæ Synodi anno Æ. V. præcedenti debebatur num. aur. I.

Juxta ambo hæc Calendaria Julii Cæs. & Nicæni Concilii à Petavio & aliis exhibita, elici cyclicè plenilunia media paschalia annorum inter antè dictos limites inclusorum, ubi apparet multoties bi-dui discrimen, Juliano circa tempora obitus Salvatoris retardante,
Nicæ

Nicæno autem lunationes, uti reuera in cœlis contigerant juxta luminarium motus æquales, anticipante.

Anno Epochæ Christiadam vigesimo octavo respondebat Noviluniorum index num. aureus XVI. in Calend. Jul. Cæs. qui decimo sexto Martii ibidem erat appositus. Numeratis inde includendo ipsum eum diem solibus inter novam & plenam lunam interjectis seu quindecim, devenitur ad trigessimam Martii plenilunio insignem. Idem annus in Calendario Nicæno deposcebat aureum numer. X. qui inscriptus decimæ quartæ Martii plenilunium ratione paulò antè suggesta determinat die ejusdem mensis vigesimo octavo. Feria diebus plenilunii antè dictis innotescit, si cyclo solis illi Æ. V. anno congruenti, videlicet IX. in profelide litterarum Dominicalium assignentur D. & C, geminata ob bissextilem, quarum priore usus est ad denotandos Dominicos dies in Jan. & Febr. posteriore per menses decem reliquos cum littera C. plenilunio astronomicè die 29. invento Fer. II. cyclico juxta exigentiam Calend. Jul. die 30. occurrente fer. III. denique plenilunio ad leges Nicæni investigato die 28. Martii ipsa Dominica seu Fer. I. debetur. En synopsis calculorum è tabulis Philippi De la Hire & ex utriusque Calendarii cyclis depromptorum pro Meridiano Jerosolymit.

Anni Æ. V.	Plenil. Astron. medium t. m. d. h. m.	Cycli Lunæ		Plenil. Cyelica.		Cycl. Litt.		Feriæ Plenilunior.		
		C. Jul.	C. Nic.	C. Jul.	C. Nic.	Solis.	Dom.	Astr.	Jul.	Nicæn.
B. 28.	Mart. 29. 10. 0. V.	XVI.	X.	Mart. 30.	Mart. 28.	9.	D. C.	II.	III.	I.
29.	Mart. 18. 6. 48. V.	XVII.	XI.	Mart. 19.	Mart. 17.	10.	B.	VI.	Sabb.	V.
30.	April. 6. 4. 21. V.	XVIII.	XII.	April. 7.	April. 5.	11.	A.	V.	VI.	IV.
31.	Mart. 27. 1. 10. M.	XIX.	XIII.	Mart. 27.	Mart. 25.	12.	G.	III.	III.	I.
B. 32.	Apr. 13. 10. 42. V.	I.	XIV.	Apr. 14.	April. 12.	13.	F. E.	I.	II.	Sabb.
33.	Apr. 3. 6. 41. M.	II.	XV.	Apr. 3.	April. 2.	14.	D.	VI.	VI.	V.
34.	Mart. 23. 4. 20. V.	III.	XVI.	Mart. 23.	Mart. 22.	15.	C.	III.	III.	II.
35.	Apr. 11. 1. 50. V.	IV.	XVII.	April. 11.	April. 10.	16.	B.	II.	II.	I.
B. 36.	Mart. 30. 10. 40. V.	V.	XVIII.	Mart. 31.	Mart. 30.	17.	A. G.	VI.	Sabb.	VI.

Ex tabellæ inspectione liquet, Plenilunia Astronomica primi mensis feriis sextis solum ter congruere, videlicet annis Æ. V. Christi 29. 33. & 36. Cyclica verò in Calendario Juliano bis, anno 30. & 33. & in Nicæno tantum semel, anno videlicet 36. Characteres itaque

itaque ambo Plenilunii & feriæ VI. hisce annis confluunt Epochæ Christianorum communis. 29. 30. 33. 36. non item annis quinque reliquis, illi proin qui morti Servatoris deputantur apti, isti verò inepti erunt. Prærogativam autem istam anno æræ vigesimo nono potiùs, quàm tribus cæteris competere ex dicendis palam fiet.

CAPUT V.

Ostenditur annos Æræ V. 33. ac multò magis 36. non posse convenienter tribui Passioni Dominicæ, uti nec annum 30 licet characteres plenilunii paschalis & Fer. VI. iis non obstant.

Docet Evangelica fides, natales mundi Reparatoris fato Herodis esse tempore priores. Expressè siquidem Matthæi 11. 1. dicitur: *Cùm ergo natus esset JESUS in Bethlehẽm Juda in diebus Herodis regis.* Id quoque vel de fide, vel fidei proximum, de quo infra, Redemptoris nostri vitam ad triginta tres annos, vel cœptos vel expletos esse extendendam, in hoc consentientes habeo omnes illos, qui post Abulensem facillè primum inter Scriptores assertorem, quòd non in Martio sed Aprili & quidem Æ. V. anno 33. mortem Christus oppetierit, id ipsum tenent, & receptissima fidelium persuasio ferè indubium id facit. Respondet porro Æ. V. annus trigessimus tertius Juliano septuagesimo octavo. detrahitur itaque 77. jam evolutis, integris annis 33. Domini nativitas incidisset in finem anni Juliani quadragesimi quarti. Facillè autem ostendi valet Herodem tunc non amplius fuisse in vivis superstitem, ac propterea istum Æ. V. annum trigessimum tertium mortis Christi Epochæ minimè convenire. Ubi claret, id à fortiori sentiendum, de anno Æ. V. trigesimo sexto, & multò minùs inter viventes numerandum Herodem, si 32. duntaxat annos expletos vitæ Domini tribueris, hoc enim posito ejusdem natales anno Jul. 45, seu aram communem immediatè præcedenti essent consignandi, ante quod tempus tyrannus jam dudum fuerat ad inferos detrusus.

Herodis porrò fatum contigisse ante annum Julianum quadragesimum pluribus è Flavii Josephi historiæ locis fit manifestum.

Scrip: